

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3045/2023
Гж ап1 3/2023
26.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Мркић адвокат из ..., против тужене Јавне медијске установе „Радио телевизија Србије“ из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2423/20 од 16.09.2020. године и жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 4/2022 од 22.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 4/2022 од 22.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2423/20 од 16.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 9719/10 од 26.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату припадајуће зараде и разлике између износа примљене и припадајуће зараде у укупном износу од 1.247.048,90 динара, у новчаним износима за сваки месец периода од децембра 2009. године до маја 2014. године наведеним у том ставу изреке, са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да у његову корист уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања - Филијала за Град Београд, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање - Филијала за Град Београд и доприносе за незапосленост Националној служби за запошљавање, на новчане износе из првог става изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2423/20 од 16.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 9719/10 од 26.09.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију (члан 404. ЗПП) због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 4/2022 од 22.06.2023. године одлучено је да ревизија тужиоца, изјављена против пресуде тог суда Гж1 2423/20 од 16.09.2020. године, није допуштена.

Против означеног решења другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио жалбу, без конкретног навођења законских разлога за овај правни лек.

Према одредбама чланова 355. и 385. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 125/04 и 111/09 - у даљем тексту: ЗПП), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11), жалба се може изјавити против пресуде донете у првом степену и против решења другостепеног суда. Против одлука другостепеног суда - правноснажне пресуде донете у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију на основу чланова 394. и 412. ЗПП.

Из наведених разлога, жалба тужиоца, изјављена против решења другостепеног суда којим је одлучено о допуштености изузетне ревизије је недопуштена, јер се тим правним леком не може побијати решење другостепеног суда, због чега је на основу члана 411. у вези са чланом 373. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

По становишту ревизијског суда, тужиочева ревизија је дозвољена у смислу члана 439. ЗПП, јер је побијана другостепена пресуда којом је одлучено о захтеву за накнаду штете - изгубљене зараде, донета у спору о престанку радног односа.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су чланом 398. став 1. и 2. ЗПП предвиђене као разлози за овај правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном делимичном пресудом П1 9719/10 од 11.09.2015. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду бр. .. од 16.12.2009. године и да се тужени обавезе да га врати на рад. Правноснажним решењем П1 9719/10 од 20.03.2018. године одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка окончаног наведеном правноснажном делимичном пресудом.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Право на накнаду штете, у смислу члана 191. став 1. и 2. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 54/09), има запослени ком је незаконито престао радни однос. У конкретном случају тужиочев радни однос није престао незаконито јер је правноснажном делимичном пресудом одбијен његов захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад, због чега без основа тражи да се тужена обавезе на накнаду штете -изгубљене зараде.

Ревизија тужиоца садржи наводе и разлоге због којих ревидент сматра да је незаконито решење туженог којим је отказан његов уговор о раду. Ти наводи, код постојања правноснажне одлуке о тужбеном захтеву за поништај решења о отказу уговора о раду, ирелевантни су за одлуку о захтеву тужиоца за накнаду штете. Због тога, по оцени ревизијског суда, нису основани наводи тужиоца да је у овом спору погрешно примењено материјално право. Наводи о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању нису оцењивани, јер је чланом 398. став 2. ЗПП прописано да се из тог разлога ревизија не може изјавити.

Са свега наведеног, на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић